

पेचकः । राट्टादि । भङ्गः । भीतिः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ दैत्यः । इति हेमचन्द्रः । २।८८ ॥
(यथा, भागवते । ७।२।१४।

“भो भो दानवदेतेया ! हिमर्द्धं च । शम्बर !
शतबाहो ! हयग्रीव ! नमुचे ! पाक ! इत्थल ! ॥”
पिबतीति । पा + “इष्टभौकापेति ।” उणां
३।४३ । इति कन् । पानकर्त्तरि चि ॥

पाकलण्यः, पुं, (पाके लण्यं फलं यस्य ।) लण्य-
फलपाकः । पानी आमला । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

पाकलण्यफलः, पुं, (पाके लण्यं फलं यस्य ।)
पाकलण्यः । इति शब्दमाला ॥

पाकजं, स्त्री, (पाकात् जायते इति । पाक +
जन् + ङ ।) काचलवणम् । परिणामशूलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (पाकजाते चि । यथा,
भाषापरिच्छेदे । ३६ ।

“स्रष्टृशस्त्रास्तु विज्ञेयो ह्यनुष्णाशीतपाकजः ॥”
पाकपुटी, स्त्री, (पाकाय पुटी ।) कुम्भशाला ।
इति हेमचन्द्रः । १४।६६६ ॥ पोयान् इति भाषा ॥

पाकफलः, पुं, (पाकलण्यं फलमस्य ।) फलपाकः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ पानी आमला इति
भाषा ॥

पाकभाण्डं, स्त्री, (पाकाय पाकस्थ वा भाण्डम् ।)
पाकपात्रम् । यथा,—
“यस्य यस्य तु वर्णस्य यदुद्यत् स्यात्

पश्चिमन्तलः ।

स तत्र गृह्यशुद्धिं वक्ष्यति करोत्यपि ॥
पश्चिमन्तलः अग्रौचान्नादिम् । गृह्यशुद्धिं प्रा-
क्तनपाकभाण्डाभोगेपनादिना ।” इति शुद्धि-
तत्त्वम् ॥

पाकमत्स्यः, पुं, (पाकः पाकशुक्तो मत्स्यो यत्र ।)
मत्स्ययज्ञनम् । तत्पर्यायः । मत्स्यलम् २ ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (समुद्रजातमत्स्य-
विशेषः । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने । ४६
अध्याये । “तिमितिमिङ्गलकुलिशपाकमत्स्य-

निरालकनन्दिवारलकमकरगर्गरकचन्द्रकमहा-
मीनराजीवप्रभृतयः सासुद्राः ॥” कौटविविशेषः ।
यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने ८ अध्याये ।

“पञ्चकौटो दुन्दुभिको मकरः शतपादकः ।
पञ्चालकः पाकमत्स्यः लघातुखोऽथ मर्द्भौ ॥”

पाकयज्ञः, पुं, (पाकसाधो यज्ञः । शाकपार्थिव-
वत् समासः ।) द्योतुसर्गगृहप्रतिष्ठादीनां
होमः । चरुहोमाङ्गकर्म । यथा,—
“प्रायश्चित्ते विधुश्चैव पाकयज्ञे तु साहसः ॥”
इति तिथितत्त्वम् ॥

(ब्रह्मयज्ञादन्ये पञ्चमहायज्ञान्तर्गता वैश्वदेव-
होमबलिकर्मनिष्पन्नाहोतिथिभोजनात्मका-
श्चत्वारः पाकयज्ञाः । यथा, मनुः । २।८६ ।
“ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विताः ।
सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥”
अष्टकादयोऽपि पाकयज्ञाः । यथा, तन्त्रे ।
२।१४३ ।

“अयमाधेयं पाकयज्ञानभिष्टोमादिकान् भखान् ।
यः करोति द्योतु स तस्य त्विगिहोच्यते ॥”
“अष्टकादीन् पाकयज्ञान् ।” इति तट्टीकायां
कुल्लुकभट्टः ॥

पाकयज्ञिकाः, पुं, (पाकयज्ञं करोतीति । पाकयज्ञ
+ ठञ् ।) पाकयज्ञकर्त्ता । (पाकयज्ञस्य आख्यान-
स्तत्र भवो वा । “क्रतुयज्ञेभ्यश्च ॥” ४।३ ।
६८ । इति ठञ् । पाकयज्ञआख्यानग्रन्थः ।
पाकयज्ञभवश्च । इति आकरणम् ॥

पाकरञ्जनं, स्त्री, (पाकं पच्यमानं रञ्जयतीति ।
रञ्ज + णिच् + लुङ् ।) तेलपत्रम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥

पाकलं, स्त्री, (पाकं लातीति । ला + “आतो-
ऽनुपसर्गे कः ।” ३।२ । ३ । इति कः ।) कुष्ठौ-
घधिः । इत्यमरः । २।४।१२६ ॥

पाकलः, पुं, (पाक + ला + कः ।) कुञ्जरञ्जरः ।
इति मेदिनी । ले, १०८ ॥ बोधनद्रव्यम् ।
अनिलः । अनलः । इति विश्वः ॥ जणादि-
कारिणि, चि ॥

पाकलिः, स्त्री, (पाक + ला + इन् ।) वृक्ष-
विशेषः । इति रत्नमाला । रोहिणीति केचित् ॥

पाकली, स्त्री, (पाकलि + डीष् ।) कर्कटी । इति
शब्दमाला ॥

पाकशाला, स्त्री, (पाकस्थ शाला गृहम् ।)
रन्धनगृहम् । तत्पर्यायः । रसवती २ । इति
जटाधरः ॥ पाकस्थानम् ३ महानसम् ४ । इत्य-
मरः । २।६।२७ ॥ अभिकीणे तस्याः
कर्त्तव्यता । यथा,—

“प्राच्यां दिशि स्नानगृहमाग्रेषां पचनलयम् ।
शयनं यावद्दिग्भागे नैर्ऋत्यां शस्त्रमन्दिरम् ॥
प्रतीक्षां भोजनगृहं वायुभागे सभागृहम् ।
भाण्डारसदनं सौम्ये त्वेष्टान्यां देवताललयम् ॥”
इति सुवर्णचिन्तामणिटीकायां
पीयूषधारायां कश्यपवचनम् ॥

पाकशासनः, पुं, (शास्तीति । शास + ल्युः । ततः
पाकस्थ तदाख्या प्रसिद्धस्य असुरस्य शासनः
शास्ता ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १।१।४४ ॥ तन्नाम-
कारणं यथा, वामनपुराणे ।

“पार्कं जघान तीक्ष्णायैर्मागणैः कङ्कवाससैः ।
तत्र नाम विभुर्लभे शासनत्वाच्छरेर्दृष्टेः ।
पाकशासनतां शक्रः सर्वामरपतिर्बिभुः ॥”

पाकशासनिः, पुं, (पाकशासनस्यापत्यम् । “अत
इज्” ४।१।६५ । इति इज् ।) इन्द्रपुत्रः ।
जयन्तः । इत्यमरः । १।१।४६ ॥ (अर्जुनः ।
यथा, महाभारते । १।१३७।८ ।

“सोऽब्रवीन्महामारीरखरेण वदतामरः ।
भ्राता भ्रातरमभ्रातं सावित्रः पाकशासनिम् ॥”
पाकशुक्ता, स्त्री, (पाके परिणामे शुक्ता ।) खड़ी ।
यथा, शब्दचन्द्रिकायाम् ।

“पाकशुक्ता शिलाधातुः कठिनी कक्षटी खड़ी ॥”
पाकस्थानं, स्त्री, (पाकस्थ स्थानम् ।) महानसम् ।
इत्यमरः । २।६।२७ ॥

पाका, स्त्री, (पाक + अजादित्वात् टाप् ।)
बालिका । इति जटाधरः ॥

पाकारिः, पुं, (पाकं ऋच्छतीति । ऋ गतौ +
इन् ।) श्वेतकाश्चनम् । इति रत्नमाला ॥

पाकिमं, चि, (पाकेन निर्दृष्टम् । पाक + भाव-
प्रत्ययन्तादिमप् ।) पक्तिमम् । पाकेन निष्प-
न्नम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, सुश्रुते ।
सूत्रस्थाने । ४६ अध्याये ।

“भेदीघ्नः पाकिमः चारो मूत्रवस्तिविशोधनः ॥”
पाज्जकः, पुं, (पचतीति । पच पाके + “पचि-
नशोर्णकन्कुमौ च ।” उणां । २।३० ।
इति ण्कन् कादेशश्च ।) रूपकारः । इत्यु-
णादिकोषः ॥

पाक्यं, स्त्री, (पच्यतेऽनेन । पच् + “ऋहलोऽर्थत् ॥”
३।१।२४ । इति ण्यत् । “चञोः कुचिण्यतोः ॥”
७।३।५२ । इति कुलम् ।) विट्त्वलवणम् ।
इत्यमरः । २।६।४२ ॥ पांशुलवणम् । इति
रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते । १।४२ ।

“सन्धवसौवर्चलविट्पाक्यरोमकसामुद्रकपक्तिम-
यवचारोषप्रसूतसुवर्चिकाप्रभृतीन् समामेन
लवणो वर्गः ॥” पचनीये, चि । यथा, चक्रपाणि-
संग्रहे ज्वराधिकारे पित्तज्वरचिकित्साधाम् ।

“अवप्रसायस्थितं पाक्यमेतत् पित्तज्वरादहम् ॥”
पाक्यः, पुं, (पच् + ण्यत् कुत्वच् ।) यवचारः ।
इत्यमरः । २।६।१०६ ॥

पाक्षायाणः, चि, (पचस्यायं पक्षे भवः पक्षेण
निर्वृत्त इति वा । पच + “पुञ्छण्यकठजिति ।”
४।२।८० । इति फक् ।) पक्षसम्बन्धी । पक्षे
भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

पाक्षिकः, चि, (पक्षे तिष्ठतीति । पच + ठक् ।)
पक्षपाती । यथा,— [पाक्षिकः ॥”

“स को राजान न शास्ता यः प्रजावध्यश्च
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे १४ अध्यायः ॥
(पक्षिणो हन्तीति । “पक्षिमत्स्यमृगान् हन्ति”
४।४।३५ । इति ठक् ।) पक्षिघातकः ॥

(पक्षे पक्षान्तरे भवतीति । पक्षकालभवः ॥
पक्षेण निर्वृत्त इति । पच + ठञ् । पक्षसाध्यः ।
इति व्युत्पत्तिलब्धोऽर्थः ॥)

पाखण्डः, पुं, (पातीति । पा + णिप् । पाखण्डयो-
धर्मस्तं खण्डयतीति । खड्गं भेदने + पचा-
द्यच् । यदुक्तम् ।

“पालनाच्च त्रयीधर्मः पाखण्डेन निगद्यते ।
तं खण्डयन्ति ते यस्मात् पाखण्डास्तेन हेतुना ।
नानाव्रतधरा नानाविष्टाः पाखण्डिनो मताः ॥”
पाखण्डः । इत्यमरटीकायां भानुदीक्षितः ॥

पागलः, पुं, (पा रक्ष्यं तरगात् गलति आत्म-
रक्षणात् विद्युतो भवतीति । गल् + ण्यच् ।)
उन्मत्तः । वातुलः । यथा,—

“पागलायाङ्गहीनाय चान्माय वधिराय च ।
जडाय चैव मूर्खाय क्षीवतुल्याय पापिने ।
ब्रह्महत्यां लभेत् सोऽपि यः स्वकन्यां ददाति च ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे १४ अध्यायः ॥